

løb i en utilbørlig lang Tid laae ledige ved Stokhuset uden at finde Anvendelse. De Oplysninger, der have været meddeelte fra Regjeringen, har Statsrevisionen ikke fundet fyldestgørende og har derfor indstillet, at der skulde indhentes yderligere Oplysninger. Naar man nu vil eftersee i Statsrevisionens Beretning for 1859—60, vil man Side 95 og 96 finde, at Statsrevisionen for næste Aar har fornyet sin Anmodning om nye Oplysninger, men at saadanne endnu ikke ere indkomne. Indstillingen maa imidlertid her gaae ud, da det, som der tidligere er gjort opmærksom paa, ikke gaaer an at indstille Noget til den Statsrevision, som allerede nu har afgivet sin Beretning. Med Hensyn til den trettende Antegning, er der egentlig ingen Indstilling af Statsrevisionen, der er kun en Indstilling fra en Minoritet i Statsrevisionen. Spørgsmaalet angaaer Medicinalvæsenet. Derom havde Statsrevisionens Fleertal, det vil altsaa sige Statsrevisionen, fundet, at Indstilling ikke var fornøden med Hensyn til en Udgift af 64 f., hørende til det foregaaende Aar. Minoriteten har indstillet, at Udgiften 64 f., som Restance fra Fortiden, passerer. Af Forhandlingerne i Folkethinget om Statsrevisionens Beretning seer man, at denne Udgift er en Decisionspost. Det er derfor en Selvsølge, at den maa udredes, ligesom ogsaa, at den ikke kan udredes før i det følgende Aar; det er en aldeles selvsølgelig Sag. Folkethingets Udvalg har imidlertid indstillet, at Mindretallets Indstilling skulde vedtages, og den blev ogsaa vedtagen. Dette har forsaavidt ingen Indflydelse paa Landstingets Afgjørelse, da det kun er Statsrevisionens Indstilling, der ligger til Grund for Afstemningen her. Men her er den mærkelige Omstændighed, at der egentlig ingen Indstilling er fra Statsrevisionen. Ikke bestomindre kan man ikke ignorere Mindretallets Indstilling, men Afstemningen maa da gaae ud paa, at denne Indstilling forkastes. Jeg seer ikke nogen anden Maade, der kan bruges. Den fjortende Antegnelsespost angaaer „forskjellige Udgifter.“ Den første er Rationer til 4 Officeresheste under Borgervæbningen, eller rettere sagt Livjægercorpset, 181 Rdl. 82 f. De øvrige Poster angaae allesammen Beløb, der ere fremkomne ved

høiere Capitelstægt, nemlig til Slagelse Hospital 196 Rdl., til Odense Hospital 21¹³/₁₆ f. og til Horsens Hospital 14 Rdl. 89¹/₄ f. Disse tre sidste Indstillinger maae gaae ud, da det tidligere er vedtaget imellem Folkethinget og Landstinget, at Statsrevisionen ikke skal gjøre Indstillinger om Dverstridelser paa Grund af høiere Capitelstægt. Det viser sig, iøvrigt, at Regnskabet for Odense Hospital aflægges med en overordentlig Grad af Nøiagtighed, idet Dverstridelsen er opført med 21¹³/₁₆ f. Hvorledes denne Post med disse ¹³/₁₆ f. bliver indbetalt, kan jeg ikke forstaae; det kan allerede være vanskeligt nok med den ¹/₄ f. ved Horsens Hospital, da vi ikke have Dvartstillinger. Antegning til Post 17 gaaer ud paa forskjellige Dverstridelser, foraarstagede ved Restanceudgifter fra Island. Derunder er indbefattet til „de øvrige Jordemødre i Island“ 16 Rdl. 59 f. Ved en Skriv- eller Trykfeil er denne Post bleven opført af Statsrevisionen med 116 Rdl. og er saaledes blevet vedtaget af Folkethinget, fordi Feilen er undgaaet Udvalgets Opmærksomhed; den vil derfor nu blive at rette af Landstinget. Den 20de Antegning angaaer forskjellige Dverstridelser paa Færøerne, som jeg ikke videre skal opholde mig ved, uden forsaavidt angaaer en Meerudgift af 51 Rdl. 75 f., der er et af den forrige Landfoged paa Færøerne for meget høvet Gagebeløb. Statsrevisionen havde ikke anset det nødvendigt at gjøre Indstilling derom, hvorimod man i Folkethinget lod Posten gaae ud blandt de Meerudgifter, der vare indstillede til at passere, og paalagde Statsrevisionen for det følgende Aar, nemlig for 1859—60, at paasee Tilbagebetalingen af denne Post. Folkethingets Indstilling kan Landstinget ikke gaae ind paa, af den Grund, som jeg før har anført, men jeg kan heller ikke foreslaae, at lade Posten passere, fordi det fremgaaer af Statsrevisionens Beretning, at der ikke er skeet nogen Tilbagebetaling af dette Beløb i det næste Regnskabsaar. Der bliver derfor blot at stemme om, at denne Post udgaaer.

Da ellers Ingen ønskede at høre sig, afsluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved: